

УДК 347.463

ПРАВОВІ АСПЕКТИ ОРГАНІЗАЦІЇ ПЕРЕВЕЗЕНЬ ВАНТАЖІВ У МІЖНАРОДНОМУ СПОЛУЧЕННІ

Цьонь О.П., к.т.н.

(Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя)

У статті подано перелік основних законів, постанов, нормативно-правових актів та правил, які регламентують міжнародні перевезення вантажів автомобільним транспортом. Наведено коротку характеристику законодавчої бази України в галузі автотранспортних перевезень.

Постановка проблеми. Транспорт є однією із найбільш розвинутих галузей народного господарства, що забезпечує реалізацію потреб населення та виробництва в усіх видах перевезень, а також виступає головним чинником функціонування матеріального виробництва та сфери обслуговування.

Стан транспортної інфраструктури країни напряму залежить від здатності органів держаної влади управляти виробничими процесами в економіці та обігу виробленого матеріального продукту.

Транспортом можна вважати сукупність усіх механічних засобів, що задіяні у перевезеннях виробничо-технологічного комплексу, призначених для забезпечення потреб суспільного виробництва та населення країни у перевезеннях у внутрішньому й міжнародному сполученнях і надання інших транспортних послуг усім споживачам.

Важливу роль у формуванні зовнішньоекономічних зв'язків України відіграє транспорт без якого неможлива інтеграція України у загальносвітову економічну систему. Автомобільний транспорт України здійснює значну частину перевезень на внутрішньому ринку та у міжнародному сполученні. Здійснення даних перевезень повинно відбуватися в рамках чинного законодавства та з дотриманням відповідних міжнародних угод, конвенцій та правил.

Актуальність дослідження. Для збільшення вантажопотоків у міжнародному сполученні необхідним є наявність нормативно-правової бази, яка регламентує основні засади здійснення вантажних перевезень, відповідає міжнародним вимогам та конвенціям, а також не суперечить законодавству зарубіжних країн у сфері перевезення.

Результати дослідження. До перевезення вантажів автомобільним транспортом згідно із законом України “Про ліцензування” та “Про автомобільний транспорт” у міжнародному сполученні допускаються резиденти України, які мають досвід роботи внутрішніх перевезень на договірних умовах не менше ніж три роки та відповідну ліцензію [1].

При виконанні міжнародних перевезень вантажів резиденти України повинні мати: дозволи іноземних країн, по території яких буде здійснюватися перевезення; ліцензійну картку на транспортний засіб; дозвіл щодо узгодження

умов та режимів перевезення в разі перевищення вагових або габаритних обмежень; свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу; сертифікат відповідності щодо безпеки руху, екологічної безпеки та енергозбереження вимогам країн, по території яких буде здійснюватися перевезення [2].

Згідно з ст. 55 закону України “Про автомобільний транспорт” види дозвільних документів та порядок їх розподілу, видачі та використання українськими перевізниками при перевезенні по території іноземних країн визначаються центральним органом виконавчої влади з питань автомобільного транспорту з урахуванням вимог законодавства України та законодавства країни, по території якої буде здійснюватися перевезення, який у межах повноважень організовує контроль за виконанням міжнародних договорів України з питань міжнародних перевезень вантажів, розробляє рекомендації щодо розвитку міжнародного співробітництва у сфері міжнародних перевезень, забезпечує видачу дозвільних документів на міжнародні перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом, а також бере участь у проведенні заходів щодо укладання міжнародних договорів з питань міжнародних перевезень пасажирів і вантажів автомобільним транспортом [3].

Державне управління автомобільним транспортом здійснює Кабінет Міністрів України відповідно до своєї компетенції за допомогою територіальних органів виконавчої влади, служби міжнародних автомобільних перевезень та урядового органу державного управління на транспорті [4].

До основних нормативно-правових актів, законів, постанов, що регламентують діяльність у сфері міжнародні перевезення вантажів автомобільним транспортом відносяться:

1. Закон України “Про автомобільний транспорт” (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2001, N 22, ст.105), який регламентує питання щодо перевезень автомобільним транспортом;

2. Господарський кодекс України від 16.01.2003 р., який містить норми, що регулюють організацію і здійснення перевезень вантажів.

3. Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р., який містить основні положення про договір перевезення пасажирів і вантажів, про перевезення транспортом загального користування, про завантаження і вивантаження вантажів, про відповідальність перевізників, а також правила пред’явлення претензій і позовів.

4. Конвенція про договір міжнародного автомобільного перевезення вантажів (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2006, N 39, ст.341).

При здійсненні перевезень вантажів у міжнародному сполученні повинні використовуватися автомобілі, причепа та напівпричепа, що відповідають: вимогам з безпеки руху; положенням міжнародної конвенції про дорожній рух; угоді про єдині умови офіційного затвердження про взаємне визнання предметів обладнання і частин механічних транспортних засобів; європейській угоді про роботу екіпажів транспортних засобів, які здійснюють міжнародні перевезення; конвенції про обкладання податком дорожніх транспортних засобів, які використовуються для міжнародних перевезень вантажів.

Усі автомобілі, причепи, напівпричепи повинні бути зареєстровані у відповідних органах згідно із чинним законодавством та отримати свідоцтво про реєстрацію, а також розпізнавальний знак держави Україна.

Слід відмітити, що при міжнародних вантажних перевезеннях митне регулювання здійснюється відповідно до митної конвенції про міжнародне перевезення вантажів із застосуванням книжки МДП.

Висновки. Враховуючи наявну нормативно-правову базу, яка регламентує перевезення вантажів у міжнародному сполученні автомобільним транспортом можна стверджувати, що вона відповідає вимогам міжнародних конвенцій, угод та договорів в галузі транспорту, однак при інтеграції України у Європейський союз повинна бути дещо змінена відповідно до законодавства країн учасниць Європейського об'єднання.

Список літератури:

1. Демський Е.Ф., Гіжевський В.К., Демський С.Е., Мілашевич А.В. Транспортне право України: Навч. посібник / За заг. ред. В.К. Гіжевського, Е.Ф. Демського. – К.: Юрінком Інтер, 2002. – 416 с.
2. Закон України Про автомобільний транспорт (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2001, N 22, ст.105).
3. Шульженко Ф. П., Гайдулін О. О., Кундрік Р. С. Транспортне право: Навч. посібник. — К.: КНЕУ, 2005. — 244 с.
4. Гіжевський В.К. Транспортне право України: підручник / В.К. Гіжевський, Е.Ф. Демський, А.В. Мілашевич. – К.: Атіка, 2012. – 332 с.

Аннотація

ПРАВОВЫЕ АСПЕКТЫ ОРГАНИЗАЦИИ ПЕРЕВОЗОК ГРУЗОВ В МЕЖДУНАРОДНОМ СООБЩЕНИИ

Цень О.П.

В статье перечислены основные законы, постановления, нормативно-правовые акты и правила, регламентирующие международные перевозки грузов автомобильным транспортом. Приведена краткая характеристика законодательной базы Украины в области автотранспортных перевозок.

Abstract

LAW ASPECTS OF CARGO TRANSPORTATION IN INTERNATIONAL DIRECTION

Tson O.P.

The article lists the main laws, legal acts and rules that govern the international cargo by road. Shows brief description of legislative base of Ukraine in the field of road transport.